

Lagrådsremiss

Anläggningsbesked för biodrivmedel

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 1 oktober 2015

Ibrahim Baylan

Egon Abresparr
(Miljö- och energidepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

Europeiska kommissionen har förlängt godkännandet av den svenska stödordningen för nedsättning av energi- och koldioxidskatt för biodrivmedel till och med den 31 december 2015. Regeringen har ansökt hos kommissionen om förlängning av statsstödsgodkännandena. Bedömningen är att en förlängning av godkännandena kräver en anpassning till kommissionens meddelande om riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020. Enligt dessa riktlinjer får driftstöd för livsmedelsbaserade biodrivmedel endast beviljas för anläggningar som tagits i drift före den 31 december 2013 och endast till dess att anläggningen har avskrivits fullständigt.

För att säkerställa att Sverige uppfyller riktlinjernas krav när en skattelättnad ges föreslås ett system där skattelättnaden villkoras med att det finns ett s.k. anläggningsbesked. Anläggningsbeskedet ska visa att det finns ett kontrollsystem som säkerställer att de biodrivmedel som läggs till grund för avdrag inte är livsmedelsbaserade eller om de är livsmedelsbaserade, har producerats i anläggningar som tagits i drift efter före den 31 december 2013 och inte är fullständigt avskrivna. Tillsynsmyndigheten ska utfärda anläggningsbeskeden.

För att införa systemet med anläggningsbesked krävs ändringar i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2016.

Innehållsförteckning

1	Beslut	3
2	Lagtext	4
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen	4
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	7
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2015:000) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	9
3	Ärendet och dess beredning	11
4	Bakgrund till skattenedsättningarna för biodrivmedel	11
4.1	Kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi	11
4.2	Energiskattedirektivet och lagen om skatt på energi	12
5	Anläggningsbesked krävs för skattebefrielse för biodrivmedel	13
6	Anläggningsbeskedens omfattning och innehåll	16
7	Anmälan om ändringar, tillsyn och återkallelse av anläggningsbesked	20
8	Ikraftträdande och övergångsbestämmelser	21
9	Konsekvensanalys	22
9.1	Konsekvenser för företag och näringsliv	23
9.2	Konsekvenser för myndigheter och domstolar	24
9.3	Övrigt	25
10	Författningskommentar	25
10.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen	25
10.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	28
10.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:000) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	29
Bilaga 1	Promemorians lagförslag	31
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanserna	37

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen,

2. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,

3. lag om ändring i lagen (2015:000) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

2 Lagtext

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

dels att 1 kap. 1 och 2 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas ett nytt kapitel, 3 a kap., av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

Genom denna lag genomförs vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG.

Lagen innehåller bestämmelser om kriterier som biodrivmedel och flytande biobränslen *måste* uppfylla för att *energi från dessa energislag ska få beaktas för det syfte som anges i 3 § första stycket (hållbarhetskriterier).*

Lagen innehåller bestämmelser om kriterier som biodrivmedel och flytande biobränslen *ska* uppfylla för att *anses vara hållbara (hållbarhetskriterier) och om hållbarhetsbesked som ska visa detta. Lagen innehåller även bestämmelser om anläggningsbesked för biodrivmedel.*

2 §¹

I lagen används följande beteckningar med den betydelse som här anges:

I denna lag betyder

biomassa: den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk, skogsbruk och där-

¹ Senaste lydelse 2011:1065.

med förknippad industri inklusive fiske och vattenbruk, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall,

biodrivmedel: vätskeformiga eller gasformiga bränslen som framställs av biomassa och som används för transportändamål,

livsmedelsbaserade biodrivmedel: biodrivmedel som framställs från spannmål eller andra stärkelserika grödor eller från socker- eller oljegrödor,

flytande biobränslen: vätskeformiga bränslen för andra energiändamål än transportändamål, som framställs av biomassa,

avfall: ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med,

restprodukter: material som kvarstår efter en slutförd process, vars huvudsyfte inte är att producera detta material och där processen inte avsiktligt ändrats för att producera materialet,

produktionskedja: den produktionsprocess som börjar med odling av biomassan, inbegripet framställning av gödsel för odlingen, och som pågår fram till och med användningen av biodrivmedlet eller det flytande biobränslet.

Om biodrivmedlet eller det flytande biobränslet framställs av avfall eller av andra restprodukter än sådana från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk avses bara den del av produktionsprocessen som börjar med omhändertagandet av avfallet eller restprodukterna.

avfall: ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med, och

restprodukter: material som kvarstår efter en slutförd process, vars huvudsyfte inte är att producera detta material och där processen inte avsiktligt ändrats för att producera materialet.

Produktionskedja betyder i denna lag den produktionsprocess som börjar med odling av biomassan, inbegripet framställning av gödsel för odlingen, och som pågår fram till och med användningen av biodrivmedlet eller det flytande biobränslet. Om biodrivmedlet eller det flytande biobränslet framställs av avfall eller av andra restprodukter än sådana från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk, avses bara den del av produktionsprocessen som börjar med omhändertagandet av avfallet eller restprodukterna.

3 a kap. Anläggningsbesked

1 §

Om den som är rapporteringsskyldig för ett biodrivmedel enligt 3 kap. 1 § första stycket a begär det och det finns ett kontrollsystem som visar att drivmedlet eller den anläggning där drivmedlet har producerats uppfyller de krav som följer av detta kapitel, ska tillsynsmyndigheten ange detta i ett särskilt beslut (anläggningsbesked).

2 §

Kontrollsystemet ska visa att ett biodrivmedel som läggs till grund för avdrag enligt 7 kap. 3 a, 3 c, 3 d eller 4 § lagen (1994:1776) om skatt på energi

- 1. inte är livsmedelsbaserat, eller*
- 2. är livsmedelsbaserat men har producerats i en anläggning som tagits i drift före den 31 december 2013 och inte är fullständigt avskriven.*

3 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om utformningen av kontrollsystemet och de krav som enligt 2 § måste vara uppfyllda för att ett anläggningsbesked ska kunna ges.

4 §

Den som har fått ett anläggningsbesked ska utan dröjsmål anmäla till tillsynsmyndigheten alla ändringar som har betydelse för rätten till beskedet.

5 §

Tillsynsmyndigheten ska återkalla ett anläggningsbesked om förutsättningarna för beskedet inte längre är uppfyllda. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 3 d och 4 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha följande lydelse.

*Lydelse enligt propositionen
Höständringsbudget för 2015*

Föreslagen lydelse

7 kap.

3 d §

För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 och som den skattskyldige förbrukat eller sålt som motorbränsle får den skattskyldige, på den andel av motorbränslet som utgörs av en eller flera beståndsdelar som framställts av biomassa, göra avdrag för

1. energiskatt med 8 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelarna utgörs av fettsyrametylester (Fame) enligt KN-nr 3824 90 99, och

2. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelarna utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 och som framställts av biomassa.

Om ett bränsle som framställts av biomassa utgör ett bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3, får i stället avdrag göras för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent för den andel av motorbränslet som bränslet utgör.

Första och andra styckena gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelarna omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Första och andra styckena gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelarna omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

4 §²

En skattskyldig får göra avdrag för skatt på biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning.

I fråga om biogas som den skatt-

I fråga om biogas som den skatt-

² Senaste lydelse 2011:1197.

skyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle för transportändamål gäller första stycket endast om bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

skyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle för transportändamål gäller första stycket endast om bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen *och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.*

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:000) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 3 a och 3 c §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi i stället för lydelsen enligt lagen (2015:000) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt budgetpropositionen Föreslagen lydelse för 2016

7 kap.

3 a §

För andra bränslen än de som anges i 2 kap. 1 § första stycket 1, 2 eller 3 får en skattskyldig som har förbrukat eller sålt bränslet som motorbränsle, göra avdrag för

1. energiskatt med 50 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av motorbränslet som framställts av biomassa och som utgör fettsyrametylester (Fame) enligt KN-nr 3824 90 99,

2. energiskatt med 73 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av ett motorbränsle för gnisttända motorer enligt KN-nr 3824 90 99 som framställts av biomassa och som utgör etanol, och

3. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av motorbränslet som utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 eller 2 och som framställts av biomassa.

Avdrag får göras upp till ett belopp som motsvarar skatten på den andel av motorbränslet som utgörs av en eller flera beståndsdelar som framställts av biomassa.

Första stycket gäller endast om motorbränslet eller beståndsdeln omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Första stycket gäller endast om motorbränslet eller beståndsdeln omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.

Första stycket gäller dock inte för biogas.

3 c §

För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 och som den skattskyldige förbrukat eller sålt som motorbränsle får den skattskyldige, på den andel av motorbränslet som utgörs av en eller flera beståndsdelar som framställts av biomassa, göra avdrag för

1. energiskatt med 74 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelen utgörs av etanol, och

2. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelen utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 och som framställts av biomassa.

Om ett bränsle som framställts av biomassa utgör ett bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1 eller 2, får i stället avdrag göras för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent för den andel av motorbränslet som bränslet utgör.

Första och andra styckena gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelen omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Första och andra styckena gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelen omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen *och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.*

Om beståndsdelen utgörs av etanol medges skattebefrielse enligt denna paragraf endast om den skattskyldige har framställt eller anskaffat denna etanol eller motsvarande mängd etanol, vilken vid import eller framställning inom EU har hänförts till KN-nr 2207 10 00 (odenaturerad etanol).

3 Ärendet och dess beredning

Europeiska kommissionen har förlängt godkännandet av den svenska stödordningen för nedsättning av energiskatt och koldioxidskatt för biodrivmedel t.o.m. den 31 december 2015 (statsstödsärenden SA.38421 avseende vätskeformiga biodrivmedel och SA.38421 avseende biogas som drivmedel). Regeringen ansökte den 3 februari 2015 om förlängning av statsstöds godkännandena (statsstödsärenden SA.40815 och SA.40816). Samtal pågår med kommissionen med inriktning på att skapa möjligheter för Sverige att under hösten 2015 få beslut om förlängda godkännanden av de nuvarande skattereglerna för biodrivmedel. Regeringens bedömning är att en förlängning av godkännandena kräver en anpassning till punkten 113 i kommissionens meddelande om riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014-2020 (kommissionens riktlinjer). En arbetsgrupp inom Regeringskansliet har därför tagit fram en promemoria med förslag om hur en sådan anpassning skulle kunna göras. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 1*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. En sammanställning av remissvaren finns tillgänglig i Miljö- och energidepartementet (dnr M2015/03227/R).

4 Bakgrund till skattenedsättningarna för biodrivmedel

4.1 Kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi

I artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt fastställs principen att statligt stöd är förbjudet för att förhindra snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden och för att förhindra påverkan på handeln mellan medlemsstaterna. I vissa fall kan dock statligt stöd anses vara förenligt med den inre marknaden. Detta framgår av artikel 107.3. I punkten c anges att statligt stöd kan anses vara förenligt med den inre marknaden för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Kommissionen har i sitt meddelande om riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1) angett villkoren för när stöd till energi och miljö kan anses vara förenliga med artikel 107.3 c i fördraget. Riktlinjerna tillämpas av kommissionen vid beslut i statsstödsärenden fr.o.m. den 1 juli 2014. Driftstöd för livsmedelsbaserade biodrivmedel kan enligt riktlinjerna endast beviljas för anläggningar som tagits i drift före den 31 december 2013 och till dess att anläggningen av-

skrivits fullständigt, men i inga händelser längre än till 2020, se punkterna 113 och 121.

Både koldioxidskatten och energiskatten är att anse som miljörelaterade skatter. Nedsättning av eller befrielse från skatterna kan vara utformade så att åtgärderna definitionsmässigt utgör statsstöd enligt reglerna i fördraget. Kommissionen anser att de nuvarande svenska reglerna för beskattning av biodrivmedel är att anse som statligt stöd och har godkänt stöden t.o.m. utgången av 2015 (jfr avsnitt 2 och 3.2). Besluten har fattats med stöd av de äldre riktlinjer för stöd till miljöskydd, Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd (2008/C 82/01), som gällde för beslut som togs av kommissionen före den 1 juli 2014.

4.2 Energiskattedirektivet och lagen om skatt på energi

I lagen (1994:1776) om skatt på energi regleras skatter på bränslen och elektrisk kraft. Skattereglerna är anpassade till det s.k. energiskattedirektivet (rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet). Energiskattedirektivet innehåller bestämmelser om vad som ska beskattas och hur detta ska ske. Grundregeln i såväl energiskattedirektivet som i lagen om skatt på energi är att bränslen och elektrisk kraft ska beskattas. Av olika skäl kan viss användning av dessa energislag undantas från beskattning, antingen genom tvingande unionsrättslig reglering eller att medlemsstaterna ges en möjlighet till detta.

Energi- och koldioxidskattesatserna på fossila bränslen framgår av 2 kap. 1 § lagen om skatt på energi. Artikel 16.1 i energiskattedirektivet ger medlemsstaterna rätt att helt eller delvis tillämpa skattebefrielse för bl.a. produkter som framställts av biomassa. Ett förbehåll för skattebefrielsen är att den inte får medföra någon överkompensation för merkostnaderna för framställning av de aktuella biobränslena i förhållande till de fossila bränslen som de ersätter (se artikel 16.3 i energiskattedirektivet). De biobränslen som definieras som energiprodukter enligt 1 kap. 3 § lagen om skatt på energi är skattepliktiga enligt 2 kap. 3 § samma lag. Övriga biodrivmedel är skattepliktiga enligt 2 kap. 4 § första stycket 1 lagen om skatt på energi. Skatt ska tas ut med de skattebelopp som gäller för likvärdigt fossilt bränsle enligt 2 kap. 1 § lagen om skatt på energi.

Skattelättnader tillämpas dock för bränslen som framställts av biomassa. Av 7 kap. 3 a, 3 c, 3 d och 4 §§ lagen om skatt på energi framgår att en skattskyldig får göra avdrag för hela koldioxidskatten respektive delar av energiskatten för olika typer av biodrivmedel (dvs. beståndsdelar som framställts av biomassa) under vissa förutsättningar. Bestämmelsen i 7 kap. 4 § lagen om skatt på energi innehåller regler om biogas, och vätskeformiga biodrivmedel regleras i 7 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§. En förutsättning för avdragsrätt enligt dessa bestämmelser är att bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen. För biogas gäller dock detta krav endast för motorbränsle för transportändamål.

5 Anläggningsbesked krävs för skattebefrielse för biodrivmedel

Regeringens förslag: Befrielse från energiskatt och koldioxidskatt för vätskeformigt motorbränsle eller beståndsdel som framställts av biomassa samt biogas som motorbränsle för transportändamål villkoras av att motorbränslet eller beståndsdelen omfattas av ett anläggningsbesked enligt lagen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Domstolsverket, Förvaltningsrätten i Falun, Kammarrätten i Stockholm, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Skatteverket, Sveriges Kommuner och Landsting (SKL), Tullverket, Bil Sweden och Tekniska Verken i Linköping* tillstyrker eller har inga synpunkter på förslaget. *Svenska Bioenergiföreningen (Svebio), Lantmännen, Persatorp Bioproducts, Svenska petroleum- och biodrivmedelinstitutet (SPBI), Energigas Sverige, Avfall Sverige, Biogas Syd, Biogas Öst, Region Skåne, Lantbrukarnas riksförbund, 2030-sekretariatet, Transportstyrelsen, Svensk Etanol Kemi AB (Sekab), Statens jordbruksverk, Swedish Biogas International, Energifabriken och Cleantech Östergötland* tillstyrker eller accepterar förslaget som den bästa lösningen med hänsyn till den situation och mycket stora tidspress som uppkommit men anser att det är mycket olyckligt att ytterligare regelbördor och kortsiktiga styrmedel drabbar biodrivmedelsbranschen, och att det är av största vikt att långsiktigt hållbara styrmedel tas fram. *Statens energimyndighet* tillstyrker delvis förslaget men beklagar att de styrmedel som föreslås inte ger någon långsiktighet. Myndigheten anser att kopplingen till regelverket för hållbarhetskriterier kan utgöra en god bas för den information som krävs i samband med begäran om hållbarhetsbesked och att det bör förtydligas att även företag som inte hanterar biodrivmedel från livsmedelsgrödor måste ha ett anläggningsbesked.

Skälen för regeringens förslag

I syfte att möjliggöra att EU-kommissionen beslutar om förlängt statsstödsgodkännande för befrielse från energiskatt och koldioxidskatt på biodrivmedel krävs att skattebefrielsen villkoras av att punkten 113 i kommissionens meddelande om riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 uppfylls. Förslagen i denna lagrådsremiss syftar till att genomföra en sådan anpassning. Anpassningen måste göras för att säkerställa att livsmedelsbaserade biodrivmedel som ges sådan skattebefrielse som enligt kommissionens uppfattning är att anse som statsstöd inte har producerats i anläggningar som tagits i drift efter den 30 december 2013. Biodrivmedlet får inte heller ha producerats i anläggningar som är fullständigt avskrivna.

Det behöver alltså införas regler som säkerställer att skattelättnaderna inte gynnar sådana produktionsanläggningar som enligt EU-regelverket inte ska tillåtas få statsstöd. I fråga om biodrivmedel som läggs till grund för avdrag enligt bestämmelserna om energiskatt och koldioxidskatt bör det därför införas krav på ett kontrollsystem som, i likhet med de redan gällande reglerna om hållbarhetsbesked, ger rätt till ett besked från tillsynsmyndigheten om att kontrollkravet är uppfyllt.

Regeringen delar remissinstansernas syn avseende behovet av långsiktiga och stabila villkor för biodrivmedel. Förslagen i lagrådsremissen syftar dock endast till att säkerställa att skattenedsättning för biodrivmedel efter årsskiftet blir möjlig genom att kommissionen ger fortsatt statsstödsgodkännande. Regeringen avser att så snabbt som möjligt under mandatperioden få regler på plats som ger långsiktigt hållbara och stabila villkor för alla typer av biodrivmedel. Det innebär att förslag ska läggas senast 2017 i budgetpropositionen för 2018 och att nya regler ska träda kraft senast i början av 2018. Regeringen avser således att återkomma till denna fråga i ett annat sammanhang.

När bestämmelser nu ska tas fram för att säkerställa ett fortsatt statsstödsgodkännande finns det skäl att dra nytta av det system som har införts för kontroll av hållbarheten för biodrivmedel och flytande biobränslen. Denna uppfattning delas av *Statens energimyndighet* som har framfört synpunkten i sitt remissyttrande.

Hållbarhetssystemet för biodrivmedel och flytande biobränslen

Systemet för hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen infördes som en del av genomförandet av det s.k. förnybartdirektivet, dvs. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG om främjande av användning av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG. Enligt artikel 17 i förnybartdirektivet får finansiellt stöd endast ges för användning av biodrivmedel och flytande biobränslen som är hållbara, dvs. uppfyller hållbarhetskriterierna i direktivet.

Bestämmelser om hållbarhetssystemet finns i den s.k. hållbarhetslagen, dvs. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen, och i hållbarhetsförordningen, dvs. förordningen (2011:1088) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen, samt i Statens energimyndighets föreskrifter om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen (STEMFS 2011:2). Bestämmelserna ger ramar för hur kontrollen av hållbarhet ska fungera så att statsstöd i form av skattebefrielse endast ges till biodrivmedel och flytande biobränslen som kan anses vara hållbara.

För biodrivmedel är systemet uppbyggt så att de som enligt 4 kap. lagen om skatt på energi är skattskyldiga för bl.a. biodrivmedel (rapporteringskyldiga) under vissa förutsättningar får ett hållbarhetsbesked av Energimyndigheten. Skattebefrielse för biodrivmedel åstadkoms genom avdrag i den skattskyldiges deklaration av energiskatt och koldioxidskatt enligt regler i 7 kap. lagen om skatt på energi. Hållbarhetsbeskedet är ett villkor för att göra sådant skatteavdrag.

En förutsättning för att en rapporteringsskyldig ska få ett hållbarhetsbesked är att det finns ett kontrollsystem inrättat som säkerställer att de bio-

drivmedel som rapporteras är att anse som hållbara. Det anges i hållbarhetslagen att den rapporteringsskyldige ska säkerställa att kravet är uppfyllt genom överenskommelser, direkt eller indirekt, med samtliga aktörer i hela produktionskedjan och genom stickprov. En oberoende granskare ska granska kontrollsystemet och utfärda intyg med utlåtande om kontrollsystemet. Ett hållbarhetsbesked gäller tills vidare men ska omprövas. Hållbarhetsbeskedet kan återkallas och den rapporteringsskyldige ska anmäla väsentliga ändringar i kontrollsystemet till tillsynsmyndigheten.

Det är Energimyndigheten som är tillsynsmyndighet för att hållbarhetslagen följs. Detta framgår av hållbarhetsförordningen.

Anläggningsbesked

På samma sätt som hållbarhetsbeskeden fungerar i skattesystemet bör ett system med anläggningsbesked kunna fungera. Anläggningsbeskedet bör fungera som bevis om att ett biodrivmedel som den rapporteringsskyldige lägger till grund för avdrag enligt 7 kap. 3 a, 3 c, 3 d eller 4 §§ lagen om skatt på energi har producerats på ett sätt som är förenligt med statsstödsreglerna.

Det nu aktuella hindret mot statsstöd avser endast anläggningar för produktion av s.k. livsmedelsbaserade biodrivmedel. För ett livsmedelsbaserat biodrivmedel kommer anläggningsbeskedet att betyda antingen ett bevis om att biodrivmedlet inte är producerat på en anläggning som tagits i drift efter den 30 september 2013 eller ett bevis om att produktionsanläggningen inte är fullständigt avskriven. För andra biodrivmedel kommer anläggningsbeskedet i praktiken att betyda ett bevis om att biodrivmedlet inte är livsmedelsbaserat och därför inte hänförligt till någon sådan produktionsanläggning som statsstödsreglerna syftar på.

Anläggningsbeskedet bör gälla som ett villkor för att den skattskyldige ska kunna medges avdrag från energiskatt och koldioxidskatt på biodrivmedel. Alla som vill ha ett sådant skatteavdrag måste alltså kunna visa upp ett anläggningsbesked.

Med biodrivmedel avses i hållbarhetslagen vätskeformiga eller gasformiga bränslen som framställs av biomassa och som används för transportändamål. Avdragsbestämmelserna finns för olika vätskeformiga biodrivmedel i 7 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§ lagen om skatt på energi samt för biogas i 7 kap. 4 § samma lag.

Förslaget föranleder dels att nya bestämmelser om anläggningsbesked införs i hållbarhetslagen samt att lagens inledningsbestämmelse följdändras och moderniseras, dels att ändringar görs i 7 kap. 3 a, 3 c, 3 d och 4 §§ lagen om skatt på energi.

6 Anläggningsbeskedens omfattning och innehåll

Regeringens förslag: Om den som är rapporteringsskyldig för ett biodrivmedel begär det och det finns ett kontrollsystem som visar att det biodrivmedel som läggs till grund för avdrag enligt lagen om skatt på energi inte är livsmedelsbaserat eller är livsmedelsbaserat men har producerats i en anläggning som tagits i drift före den 31 december 2013 och inte är fullständigt avskriven, ska tillsynsmyndigheten ange detta i ett särskilt beslut (anläggningsbesked).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om utformningen av kontrollsystemet och de krav som måste vara uppfyllda för att ett anläggningsbesked ska kunna ges.

Livsmedelsbaserade biodrivmedel är biodrivmedel som framställts från spannmål eller andra stärkelserika grödor eller från socker- eller oljegrödor.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Svensk Etanol Kemi AB (Sekab)*, *Svenska Bioenergiföreningen (Svebio)* och *Svenska petroleum- och biodrivmedelinstitutet (SPBI)* anser att det måste förtydligas vad som avses med fullständigt avskriven då detta har avgörande betydelse för hur förslaget kommer att slå mot biodrivmedelsindustrin och att det inte är tillräckligt att endast hänvisa till normala redovisningsregler.

Lantmännen anser att det är otydligt vad som avses med att en anläggning är tagen i drift och påpekar att modifieringar så som produktionsökningar av en redan drifftagen anläggning måste få göras utan att det påverkar bedömningen. *Svebio* anser att betydelsen av att en anläggning är tagen i drift bör avse tidpunkten för grödans sådd, när det gäller projekt där det finns integrering mellan odling av råvaran och produktion i fabrik eller anläggning.

SPBI anser att berörda företag i nuläget inte behöver ha kunskap om vilken anläggning som producerat biodrivmedlet, och att det därför inte finns några upparbetade rutiner för detta, vilket skapar en osäkerhet i genomförandet och att det dessutom kan finnas problem med att leverantörer eller producenter inte vill dela med sig av finansiell information om sina anläggningar, vilket utgör en osäkerhetsfaktor.

Statens jordbruksverk anser att uttrycket livsmedelsbaserat bör bytas ut mot ett uttryck som inte antyder att biodrivmedlet produceras från livsmedel. *Perstorp Bioproducts*, *Swedish Biogas International*, *Cleantech Östergötland* och *Energifabriken* anser att definitionen är otydlig och förordar att det anges tydligt om endast grödor avsedda för livsmedelsändamål omfattas. *Svebio*, *Lantbrukarnas riksförbund* och *Sekab* anser att uttrycket inte bör användas i den svenska lagstiftningen till följd av att det finns för många oklarheter kring dess tolkning i förhållande till det

s.k. ILUC-direktivet, dvs. Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513 av den 9 september 2015 om ändring av direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensen och dieselbränslen och om ändring av direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor. *Tekniska Verken i Linköping* anser att vissa stärkelserika grödor som odlas i syfte att användas som annat än livsmedel bör exkluderas från definitionen. *Region Skåne* anser att det är avgörande att skattebefrielse även ges till grödor som inte konkurrerar med livsmedelsproduktion, och att uttrycket behöver ses över. *SPBI* anser att det bör förtydligas i vilka fall en avskiljning av till exempel blast från en gröda är tillräckligt för att blasten ska hanteras som avfall eller restprodukt. *Statens energimyndighet* anser att biodrivmedel från alla typer av s.k. särskilda grödor angivna i ILUC-direktivet ska exkluderas från definitionen och att detta bör inkludera biodrivmedel som producerats på markområden med förbättrade jordbruksmetoder som leder till ökad produktion och ökat utbyte.

Skälen för regeringens förslag

Anläggningsbeskedet

Till skillnad från kravet på hållbarhetsbesked behöver anläggningsbeskedet inte göras obligatoriskt för alla som hanterar biodrivmedel. Men innehav av ett anläggningsbesked bör vara en förutsättning för avdrag för energiskatt och koldioxidskatt på biodrivmedel enligt 7 kap. 3 a, 3 c, 3 d och 4 §§ lagen om skatt på energi. Det ligger därför i aktörernas eget intresse att begära ett sådant besked. Det bör vara de som är rapporteringsskyldiga för biodrivmedel enligt hållbarhetslagen, dvs. de som är skattskyldiga för biodrivmedel enligt 4 kap. lagen om skatt på energi, som ska kunna begära anläggningsbesked. Tillsynsmyndigheten, dvs. Statens energimyndighet, bör utfärda anläggningsbeskeden.

Innebörden av ett anläggningsbesked är att det för det aktuella biodrivmedlet finns ett kontrollsystem som visar att drivmedlet inte är livsmedelsbaserat eller att drivmedlet är livsmedelsbaserat och producerat i en anläggning som inte tagits i drift efter den 30 december 2013 och inte är fullständigt avskriven.

Kontrollsystemet

Den som är rapporteringsskyldig enligt hållbarhetslagen ska enligt nuvarande regler ha ett kontrollsystem för att säkerställa att biodrivmedel och flytande biobränslen kan anses som hållbara. Detta innebär att alla som kan behöva ha ett anläggningsbesked redan har ett kontrollsystem för att visa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda. Flera av de rutiner som krävs för hållbarhetskontrollen går att använda för att också kontrollera det som behövs för ett anläggningsbesked. Till exempel krävs det i kontrollsystemet för hållbarhetskriterier att rapporteringsskyldiga kan spåra biodrivmedel tillbaka genom hela produktionskedjan. Kontrollsystemet för anläggningsbesked behöver dock inte omfatta hela produktionskedjan utan det krävs endast att det finns spårbarhet från den anläggning som biodrivmedlet kommer ifrån. Som *SPBI* har anfört kan införandet av systemet med anläggningsbesked innebära flera osäkerhetsfaktorer för företagen bl.a. i fråga om att berörda företag inte behöver ha kunskap om

vilken anläggning som producerat biodrivmedlet. I nuläget finns det dock inte någon alternativ lösning för att få det fortsatta statsstödsgodkännande som krävs för att kunna göra skattenedsättningar för biodrivmedel efter 2015.

I hållbarhetssystemet krävs det även att kontrollsystemet särskiljer partier av biodrivmedel som är producerade av olika råvaror genom ett massbalanssystem. Detta framgår av hållbarhetsförordningen. Inriktningen bör vara att kontrollen av uppgifterna för anläggningsbesked ska kunna ske i förhållande till de mängder som hanteras i det massbalanssystem som används för att säkerställa hållbarhetskriterierna.

Den rapporteringsskyldige kan i vissa fall vara både ägare av produktionsanläggningen och den som för biodrivmedlet över skattepunkt och därmed är rapporteringsskyldig. I de flesta fall kommer dock produktionen av biodrivmedel att göras av andra än de som är rapporteringsskyldiga. Det krävs därför att den rapporteringsskyldiges kontrollsystem säkerställer information om var biodrivmedlet har producerats och den information om produktionsanläggningarna som behövs för ett beslut om anläggningsbesked. Till skillnad från kraven för hållbarhetsbesked behöver dock inte ett kontrollsystem för anläggningsbesked omfatta hela produktionskedjan. Det krävs endast att det finns spårbarhet från den anläggning som producerat biodrivmedlet.

I hållbarhetslagen föreskrivs i fråga om kontrollsystem att den rapporteringsskyldige ska göra stickprov hos aktörer i produktionskedjan och att en oberoende granskare ska kontrollera att kontrollsystemet är korrekt, tillförlitligt och skyddat mot bedrägerier. Detta är krav som följer av förnybartdirektivet. Behovet av sådana bestämmelser är mindre för de uppgifter som ska kontrolleras i kontrollsystemet för anläggningsbesked. De mer detaljerade bestämmelserna om vad som krävs av kontrollsystemet bör kunna meddelas på förordningsnivå eller i myndighetsföreskrifter. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör därför få meddela föreskrifter om utformningen av kontrollsystemet och de krav som måste vara uppfyllda för att ett anläggningsbesked ska kunna ges. På förordningsnivå bör det också införas en skyldighet för tillsynsmyndigheten, dvs. Energimyndigheten att underrätta Skatteverket om beslut om anläggningsbesked samt om återkallelse av sådana besked, på samma sätt som i dag gäller för hållbarhetsbesked.

När har en anläggning tagits i drift?

I remissvaren har det uppmärksammats att lagförslagen inte innehåller någon precisering av när en anläggning ska anses ha tagits i drift. I den frågan är det angeläget att utforma de svenska bestämmelserna så att de inte får en annan innebörd än i de bakomliggande EU-reglerna.

I kommissionens riktlinjer finns ingen definition av tagen i drift. Enligt ILUC-direktivet ska en anläggning anses vara i drift så snart det har förekommit fysisk produktion av biodrivmedel. Med fysisk produktion bör kunna avses alla delar av en produktionskedja som sker på anläggningen. I hållbarhetslagen definieras produktionskedja som den produktionsprocess som börjar med odling av biomassan, inbegripet framställning av gödsel för odlingen, och som pågår fram till och med användningen av biodrivmedlet eller det flytande biobränslet. Detta innebär att om exem-

pelvis hantering av råvaror har påbörjats på en anläggning bör den kunna anses vara tagen i drift.

När är en anläggning fullständigt avskriven?

I remissvaren har det uppmärksammats att lagförslagen inte innehåller någon precisering av när en anläggning ska anses vara fullständigt avskriven. Även i den frågan är det angeläget att utforma de svenska bestämmelserna så att de inte får en annan innebörd än i de bakomliggande EU-reglerna. Enligt kommissionens riktlinjer avses avskrivningar enligt normala redovisningsregler, vilket i Sverige brukar kallas god redovisningssed. Någon närmare precision bör inte göras i lagen.

Livsmedelsbaserade biodrivmedel

Livsmedelsbaserade biodrivmedel bör definieras som biodrivmedel som framställts från spannmål eller andra stärkelserika grödor, socker- eller oljegrödor. Definitionen är densamma som den som finns i artikel 2 punkten 113 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget.

Uttrycket stärkelserika grödor bör överensstämma med den definition av sådana grödor som finns i ILUC-direktivet. Det rör sig alltså om spannmål så som vete, råg, havre och majs (oavsett om det enbart är sädeskornen eller hela växten som används), rotfrukter (till exempel potatis, jordärtskocka, sötpotatis, maniok och jams) och stamknölar (till exempel taro).

Det finns ingen definition av sockergrödor och oljegrödor. Bedömningen är att sockergrödor bör avse till exempel sockerbetor och sockerrot, och att oljegrödor bör avse till exempel raps och oljepalmer.

Råvaror som uppfyller definitionen av restprodukt eller avfall i 1 kap. 2 § hållbarhetslagen är inte livsmedelsbaserade biodrivmedel.

Med anledning av att flera remissinstanser anser att uttrycket livsmedelsbaserade biodrivmedel inte bör införas i lagstiftningen kan det konstateras att det är det uttrycket som används i statsstödsreglerna och därför bör återspeglas i den svenska lagstiftningen.

I fråga om remissynpunkten att biodrivmedel från alla typer av s.k. särskilda grödor som anges i ILUC-direktivet bör exkluderas från definitionen kan det konstateras att det ännu inte finns någon konkret definition för vad som kan utgöra sådana särskilda grödor, eller hur sådana grödor förhåller sig till de övriga definitionerna i direktivet. EU-kommissionen har fått i uppgift att närmare analysera frågan. Dessa grödor bör därför inte uttryckligen exkluderas. De bör vid tillämpningen av de nya lagreglerna bedömas på samma sätt som andra grödor.

Flera remissinstanser efterfrågar förtydliganden av hur definitionen av livsmedelsbaserade biodrivmedel ska tolkas för grödor som inte är odlade med syftet att utgöra livsmedel, inte konkurrerar med livsmedel eller som inte utgör livsmedel. Vägledning för bedömningen ges i författningskommentaren. Eventuella osäkerheter om huruvida en enskild gröda omfattas av definitionen eller inte får lämnas åt rättstillämpningen.

I fråga om restprodukter och avfall finns det definitioner i 1 kap. 2 § hållbarhetslagen som innebär att det krävs en bedömning i det enskilda

fallet av om ett material är en produkt, en restprodukt eller ett avfall. Uttrycken har sedan tidigare stor betydelse för vilka krav som ställs för att uppfylla hållbarhetskriterierna och bör vara välkända för berörda företag. Någon förändring av uttryckens betydelse avses inte med de föreslagna lagändringarna. Vägledning finns också i författningskommentaren.

7 Anmälan om ändringar, tillsyn och återkallelse av anläggningsbesked

Regeringens förslag: Den som har fått ett anläggningsbesked ska utan dröjsmål anmäla till tillsynsmyndigheten alla sådana ändringar som har betydelse för rätten till beskedet.

Ett anläggningsbesked ska återkallas om förutsättningarna för beskedet inte längre är uppfyllda. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Statens energimyndighet* anser att tillsynsansvaret bör hamna på Energimyndigheten. *Svenska petroleum- och biodrivmedelinstitutet (SPBI)* anser att det måste framgå av lag eller förarbeten att skatt inte kan tas ut retroaktivt i det fall ett anläggningsbesked återkallas, förutsatt att orsaken inte är lagstridig verksamhet.

Skälen för regeringens förslag

Anmäla ändringar

Den som har fått ett anläggningsbesked bör vara skyldig att anmäla ändringar till tillsynsmyndigheten, om ändringarna har betydelse för rätten till beskedet. Detta omfattar både ändringar i kontrollsystemet och ändringar i den rapporteringsskyldiges verksamhet. Exempel på ändringar som bör vara anmälningspliktiga är om den rapporteringsskyldige vid begäran om anläggningsbesked uppgett att inköp endast sker från leverantörer som har anläggningsbesked, men sedan börjar köpa in biodrivmedel från leverantörer utan anläggningsbesked.

Tillsyn

Nuvarande bestämmelser om tillsyn i hållbarhetslagen bör även omfatta anläggningsbeskeden vilket innebär att tillsynsmyndigheten exempelvis kan förelägga den rapporteringsskyldige att ändra kontrollsystemet så att det uppfyller kraven. Detta innebär att tillsynsansvaret läggs på den som är tillsynsmyndighet enligt hållbarhetslagen, dvs. Energimyndigheten.

Återkallelse

Ett anläggningsbesked gäller tills vidare men ska kunna återkallas om förutsättningarna för beskedet inte längre uppfylls. Ändringar kan ha gjorts i kontrollsystemet eller i den rapporteringsskyldiges verksamhet som innebär att den rapporteringsskyldige inte längre är berättigad till ett

anläggningsbesked. Ett beslut om återkallelse bör gälla omedelbart. Ett sådant beslut innebär skatterettsligt att avdrag med stöd av anläggningsbeskedet endast görs i de fall skattskyldigheten har inträtt vid en tidpunkt innan anläggningsbeskedet återkallades.

Överklagande

Nuvarande bestämmelser om överklagande i hållbarhetslagen bör även omfatta anläggningsbeskederna. Detta innebär att tillsynsmyndighetens beslut får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

8 Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna träder i kraft den 1 januari 2016.

Äldre bestämmelser i lagen om skatt på energi gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anser att ikraftträdandedatumet innebär en så kort omställningstid att det finns risk att de skattskyldiga inte kommer få anläggningsbesked som gäller från och med ikraftträdandet.

Svenska petroleum- och biodrivmedelinstitutet (SPBI) framför att en skattskyldig måste veta vilka skatteregler som ska tillämpas när bränslet lämnar skatteupplaget, och föreslår att lagen införs den 1 januari 2016 men tillämpas vid en senare tidpunkt så att anläggningsbesked hinner utfärdas av tillsynsmyndigheten innan några mängder bränsle som lämnat skatteupplaget omfattas av kraven.

Svenska Bioenergiföreningen (Svebio) och *Svensk Etanol Kemi AB (Sekab)* anser att regeringen bör verka för att de nya villkoren ska tillämpas först efter 1 juli 2016 för att ge företag möjlighet att anpassa sig efter det nya regelverket, i synnerhet eftersom berörda företag redan nu gör inköp av biodrivmedel som ska finnas på marknaden efter årsskiftet.

Statens energimyndighet är inte nöjd med den korta tidsram som ges men bedömer att förslaget som det är utformat är praktiskt genomförbart utan alldeles för höga administrativa kostnader för företagen eller myndigheten.

Skälen för regeringens förslag

Ikraftträdande

Det nuvarande statsstödsgodkännandet för befrielse från energiskatt och koldioxidskatt för biodrivmedel gäller t.o.m. den 31 december 2015. Eftersom ändringarna i såväl lagen om skatt på energi som hållbarhetslagen syftar till en regelanpassning för att möjliggöra ett fortsatt statsstödsgodkännande bör de föreslagna ändringarna träda i kraft den 1 januari 2016. Eftersom syftet med ändringarna är att möjliggöra ett fortsatt statsstödsgodkännande för skattenedsättning på biodrivmedel efter 2015

och ändringarna är en förutsättning för ett sådant godkännande finns det inget alternativ i fråga om datum för ikraftträdande.

Övergångsbestämmelser i lagen om skatt på energi

Det bör anges att äldre bestämmelser i lagen om skatt på energi fortfarande ska gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Detta innebär att kravet på anläggningsbesked bara ska gälla om skattskyldigheten har inträtt den 1 januari 2016 eller senare. Lagen ska inte tillämpas på situationer där skattskyldigheten inträtt före årsskiftet, oavsett om skattedeklarationen lämnats och själva skattebetalningen sker efter årsskiftet.

9 Konsekvensanalys

Regeringens bedömning är att ändringarna är en förutsättning för att Sveriges ansökan om fortsatt statsstödsgodkännande ska beviljas. Utan ett fortsatt statsstödsgodkännande skulle nedsättning av energi- och koldioxidskatterna utgöra ett olagligt statsstöd. I en sådan situation ska den som mottagit stödet betala tillbaka stödet med en viss ränta. Alternativet till förslaget är således att ändra lagen om skatt på energi så att biodrivmedel beskattas med samma skatt som motsvarande fossilt drivmedel efter den 31 december 2015.

I nuvarande läge saknas därmed acceptabla alternativ till att införa det förslag till lagändring som läggs fram i lagrådsremiss.

Vilka berörs av förslaget?

Lagstiftningen innebär att den som yrkar avdrag för skatt på flytande och gasformiga biodrivmedel utöver ett hållbarhetsbesked även måste inneha ett anläggningsbesked för att visa att de livsmedelsbaserade biodrivmedel för vilka avdrag yrkas inte kommer från anläggningar som tagits i drift efter den 30 december 2013 eller från anläggningar som är fullständigt avskrivna. Uppskattningsvis 60 företag som levererar eller säljer biodrivmedel kommer att omfattas av kravet, varav cirka 30 företag endast hanterar biogas.

Förslaget innebär också effekter för producenter av livsmedelsbaserade biodrivmedel i anläggningar som är tagna i drift efter 30 december 2013 eller som är fullständigt avskrivna. Det blir tillsynsmyndighetens uppgift att, utifrån företagets ansökningar om anläggningsbesked, bedöma vilka företag som kan anses falla i denna kategori. Bedömningen är dock att förekomsten av sådana anläggningar i Sverige är ytterst begränsad eller obefintlig.

Offentligfinansiella effekter

Enligt Finansdepartementets beräkningskonventioner antas fasta volymer före och efter ikraftträdande av en regelförändring. Enligt detta antagande skulle förslaget kunna tolkas ha offentligfinansiella effekter då det förändrar förutsättningarna för företag att få skatteavdrag. I det fall något

företag med de nya bestämmelserna inte längre kan få skatteavdrag är bedömmingen dock att de volymer som därmed tas bort från marknaden ersätts med andra volymer av samma bränsle som inte berörs av regelförändringen. Volymerna livsmedelsbaserade biodrivmedel till transportsektorn som inte längre är berättigade till skatteavdrag kan också fortfarande användas inom andra områden. Med anledning av detta bedöms att åtgärden inte kommer ha någon offentligfinansiell effekt.

Effekter för miljön

Förslaget bedöms inte leda till några effekter för miljön, då användningen av biodrivmedel inte förväntas påverkas direkt av lagförslaget.

Förenlighet med EU-rätten

Regleringen bedöms överensstämma med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen.

Ikraftträdande

Regeringens bedömning är att en förutsättning för att Sverige ska få ett förlängt statsstödsgodkännande är att de krav som följer av punkten 113 i kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi är genomförda senast den 1 januari 2016. Det är därför nödvändigt att lagändringarna träder i kraft vid denna tidpunkt.

9.1 Konsekvenser för företag och näringsliv

Påverkan på marknadsförutsättningarna för producenter av livsmedelsbaserade biodrivmedel

Förslaget innebär att livsmedelsbaserade biodrivmedel som är producerade i en anläggning som tagits i drift efter den 30 december 2013 eller är fullständigt avskriven inte kan beviljas avdrag för skatt på biodrivmedel. Den absoluta merparten av de produktionsanläggningar som finns i Sverige är tagna i drift innan detta datum, samt inte fullständigt avskrivna. Detsamma bedöms även gälla de produktionsläggningar utomlands där biodrivmedel som passerar skattepunkten i Sverige har framställts.

Förslaget innebär dock en påverkan för förutsättningarna för anläggningar som är tagna i drift senare än 30 december 2013. Genom lagändringen skattebefrias inte längre livsmedelsbaserade biodrivmedel från sådana anläggningar. Det kan därmed bli svårt för dessa anläggningar att leverera biodrivmedel till den svenska marknaden. Det är fortsatt möjligt för anläggningarna att leverera biobränsle till marknaden för värmeproduktion – vilket dock kan komma att leda till minskad lönsamhet. Flera remissinstanser anser att regleringen kan komma att få stor påverkan på den svenska marknaden för biodrivmedel och berörda företag. Enligt regeringens bedömning är konsekvenserna i detta avseende helt avhängiga hur många anläggningar för produktion av livsmedelsbaserade biodrivmedel som bedöms ha tagits i drift efter 2013 eller som är fullständigt avskrivna. Regeringen har i författningskommentaren gett vägledning i frågan om vad som menas med tagen i drift vilket innebär att

osäkerheterna bör bli mindre. Det blir tillsynsmyndighetens uppgift att, utifrån företagens ansökningar om anläggningsbesked, bedöma vilka företag som kan anses falla inom denna kategori. Bedömningen är dock att förekomsten av sådana anläggningar i Sverige är ytterst begränsad eller obefintlig.

Tidsåtgång och administrativa kostnader

Förslaget innebär kostnader för de företag som berörs, genom att de behöver införa rutiner för att säkerställa att kraven uppfylls. Kostnaderna begränsas dock kraftigt av att samtliga berörda företag redan har ett kontrollsystem i enlighet med hållbarhetslagen och att de uppgifter som ska kontrolleras är enkla. Företagen behöver endast göra mindre ändringar i befintliga rutiner. I vissa fall kan det också krävas att befintliga kontrakt med leverantörer behöver ändras. De administrativa kostnaderna bedöms som marginella. Sammantaget bedöms förslaget således endast innebära marginellt ökade kostnader för berörda företag.

Påverkan på konkurrensförhållanden mellan företag

Förslaget innebär relativt sett större kostnader för rapporteringsskyldiga som hanterar livsmedelsbaserade biodrivmedel, i förhållande till företag som endast hanterar biodrivmedel från andra råvaror. Skillnaden bedöms dock inte nämnvärt kunna påverka konkurrensförhållanden mellan företag.

Produktionsanläggningar för livsmedelsbaserade biodrivmedel som är tagna i drift efter 30 december 2013 eller fullständigt avskrivna kommer att ha en konkurrensnackdel gentemot andra anläggningar.

Effekter på små företag

Då statsstödsreglerna kräver att samtliga företag som erhåller stöd i form av skattebefrielse omfattas av reglerna kommer små företag, precis som större företag, inte längre kunna erhålla skattebefrielse för livsmedelsbaserade biodrivmedel producerade i anläggningar tagna i drift efter den 30 december 2013 eller som är fullständigt avskrivna. Små drivmedelsleverantörer som avser att begära avdrag för biodrivmedel kommer, precis som stora drivmedelsleverantörer, behöva införa nya administrativa rutiner.

9.2 Konsekvenser för myndigheter och domstolar

Statens energimyndighet

Förslaget innebär nya uppgifter för Statens energimyndighet, som är tillsynsmyndighet. Det krävs att myndigheten på kort tid bereder ärenden om anläggningsbesked samt fattar beslut om sådana besked. Myndigheten kommer även behöva ta fram föreskrifter samt vägledande material till de rapporteringsskyldiga, och genomföra övrigt arbete med verktyg och rutiner för att hantera ärenden och tillsyn. Tillkommande uppgifter bedöms kunna hanteras inom befintligt anslag.

Skatteverket

Förslaget medför ökade kostnader av engångskaraktär för Skatteverket med 75 000 kronor. Tillkommande kostnader för Skatteverket bedöms kunna hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Domstolarna

De som är rapporteringsskyldiga kommer enligt förslaget om ändring i hållbarhetslagen att kunna överklaga beslut om anläggningsbesked till allmän förvaltningsdomstol. Det bedöms vara osannolikt att detta kommer att ske annat än i undantagsfall. Sedan hållbarhetslagen trädde i kraft har endast ett mål uppkommit i de allmänna förvaltningsdomstolarna. Förslaget bedöms därför inte annat än marginellt kunna påverka antalet mål eller arbetsbelastningen i domstolarna.

Förslaget om ändring i lagen om skatt på energi bedöms inte påverka antalet mål eller på annat sätt påverka arbetsbelastningen i de allmänna förvaltningsdomstolarna och inte heller medföra några ökade kostnader för andra myndigheter.

De eventuellt tillkommande kostnader för Sveriges Domstolar som skulle kunna uppstå genom förslagen i denna lagrådsremiss bedöms därför rymmas inom befintliga anslagsramar.

9.3 Övrigt

Förslaget bedöms inte ha någon effekt på utbudet av biodrivmedel då regeringen bedömer att förekomsten av anläggningar i Sverige som inte uppfyller kraven för skattebefrielse är ytterst begränsad eller obefintlig. De administrativa kostnaderna för de skattskyldiga bedöms inte heller vara så stora att de kommer ha effekt på priset för biodrivmedel. Sammantaget har förslaget inte någon effekt på hushållen.

Förslagen påverkar inte den kommunala självstyrelsen, brottsligheten, det brottsförebyggande arbetet, sysselsättningen och den offentliga servicen i olika delar av landet, jämställdheten mellan kvinnor och män eller möjligheten att nå de integrationspolitiska målen.

10 Författningskommentar

10.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

1 kap.

1 §

Paragrafen följdändras med anledning av de nya bestämmelserna om anläggningsbesked och moderniseras. Första styckets hänvisning till det bakomliggande EU-direktivet är överflödigt, eftersom en ingressnot till författningen talar om vilket direktiv som genomförs. Även kopplingen

till 3 § första stycket är onödig och tas bort. Bestämmelsen ges en mer allmän utformning som även omfattar att lagen innehåller bestämmelser om anläggningsbesked.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

2 §

I paragrafen införs en ny definition. Med *livsmedelsbaserade biodrivmedel* avses biodrivmedel som framställts från spannmål eller andra stärkelserika grödor, sockergrödor eller oljegrödor. Med spannmål eller andra stärkelserika grödor avses spannmål så som vete, råg, havre och majs (oavsett om det enbart är sädeskornen eller hela växten som används), rotfrukter (till exempel potatis, jordärtskocka, sötpotatis, maniok och jams) och stamknölar (till exempel taro). Sockergrödor avser till exempel sockerbetor och sockerrör. Med oljegrödor avses exempelvis raps och oljepalmer.

Råvaror som inte omfattas av någon av ovanstående kategorier är inte livsmedelsbaserade biodrivmedel. Detta innefattar till exempel material som innehåller både cellulosa och lignin (så som biomassa från skog och vedartade energigrödor) samt material som främst består av cellulosa och hemicellulosa men som har ett lägre lignininnehåll än material som innehåller både cellulosa och lignin (så som gräsartade energigrödor med lågt stärkelseinnehåll, till exempel rajgräs, jungfruhirs, miskantus, italienskt rör och andra sådana täckgrödor före och efter huvudgrödor, samt rester från livsmedels- och fodergrödor så som halm, stjälkar, agnar och skal). Råvaror som uppfyller definitionen av restprodukt eller avfall i 1 kap. 2 § hållbarhetslagen är inte heller livsmedelsbaserade biodrivmedel.

Paragrafen ändras även språkligt och redaktionellt. Ingressen i *första stycket* ges en modernare formulering. Det nuvarande *andra stycket* är en del av första styckets definition av produktionskedja. Därför flyttas definitionen av produktionskedja så att den i sin helhet finns i andra stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

3 a kap.

1 §

Paragrafen är ny. Rapporteringsskyldig för biodrivmedel är den som enligt 4 kap. lagen (1994:1776) om skatt på energi är skattskyldig för bränsle som helt eller delvis utgörs av biodrivmedel. Detta framgår av 3 kap. 1 § första stycket a som bestämmelsen hänvisar till. Det är endast de som är rapporteringsskyldiga för biodrivmedel som kan begära anläggningsbesked, inte de som är rapporteringsskyldiga för flytande bi-bränsle. Beskedet ska ges av tillsynsmyndigheten i ett särskilt beslut som benämns anläggningsbesked. Av beslutet ska det framgå att det finns ett kontrollsystem som visar att drivmedlet inte är livsmedelsbaserat eller att drivmedlet är livsmedelsbaserat och producerat i en anläggning som tagits i drift före den 31 december 2013 och inte är fullständigt avskrivet, jfr 2 §.

Det är inte specifika mängder drivmedel som ska kontrolleras av tillsynsmyndigheten, utan myndigheten ska kunna konstatera att det finns ett kontrollsystem som dels är ägnat att identifiera på vilken anläggning

som biodrivmedlet har producerats, dels ägnat att säkerställa den information om anläggningen som behövs för att ett anläggningsbesked ska kunna ges. Anläggningsbeskedet blir ett bevis om att det biodrivmedel som beskedet avser uppfyller förutsättningarna för att kunna beviljas avdrag enligt lagen om skatt på energi. Att bestämmelserna om anläggningsbesked kopplar till bestämmelser om avdrag i 7 kap. lagen (1994:1776) om skatt på energi framgår av 2 §.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

2 §

Paragrafen är ny. Kontrollsystemet ska visa att ett biodrivmedel som läggs till grund för avdrag enligt 7 kap. 3 a, 3 c, 3 d eller 4 § lagen (1994:1776) om skatt på energi inte är livsmedelsbaserat, eller är livsmedelsbaserat men har producerats i en anläggning som tagits i drift före den 31 december 2013 och inte är fullständigt avskriven. Detta innebär att även företag som inte hanterar livsmedelsbaserade biodrivmedel måste ha ett anläggningsbesked för att kunna få göra avdrag enligt de relevanta bestämmelserna i lagen om skatt på energi.

I kommissionens riktlinjer finns ingen definition av tagen i drift. I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513 av den 9 september 2015 om ändring av direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och om ändring av direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (ILUC-direktivet) anges att en anläggning ska anses vara i drift så snart det har förekommit fysisk produktion av biodrivmedel. Detta bör vara utgångspunkten även vid bedömningen av uttrycket tagen i drift i denna lag. Fysisk produktion bör omfatta de delar av en produktionskedja som sker på anläggningen i fråga. Produktionskedja definieras i 1 kap. 2 § som den produktionsprocess som börjar med odling av biomassan, inbegripet framställning av gödsel för odlingen, och som pågår fram till och med användningen av biodrivmedlet eller det flytande biobränslet. Detta innebär att om exempelvis hantering av råvaror har påbörjats på en anläggning bör den kunna anses vara tagen i drift.

Med fullständigt avskriven avses avskrivningar enligt normala redovisningsregler. Detta är angivet i kommissionens riktlinjer i bl.a. punkterna 129 och 131 d. Uttrycket normala redovisningsregler bör motsvaras av uttrycket god redovisningssed.

Ett kontrollsystem för anläggningsbesked behöver inte omfatta hela produktionskedjan, utan det krävs endast att det finns spårbarhet från den anläggning som producerat biodrivmedlet. Kraven på utformningen av kontrollsystemet kommer att framgå av bestämmelser på lägre nivå än lag. I 3 § finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om såväl utformningen av kontrollsystemet som de krav som enligt 2 § ska vara uppfyllda för att ett anläggningsbesked ska kunna ges.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

3 §

Paragrafen är ny. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bemyndigas att meddela föreskrifter om utformningen av kont-

rollsystemet och om de krav som ska vara uppfyllda för att ett anläggningsbesked ska kunna ges. Kraven finns i 2 §. Detaljerade bestämmelser om kontrollsystemet kommer således att finnas på lägre nivå än i lag.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

4 §

Paragrafen är ny. Den rapporteringsskyldige ska anmäla alla ändringar som har betydelse för rätten till anläggningsbesked. Det kan röra sig om både ändringar i kontrollsystemet och ändringar beträffande de anläggningar som biodrivmedlen kommer ifrån. Exempel på ändringar som ska anmälas är om den rapporteringsskyldige i begäran om anläggningsbesked uppgett att inköp endast sker från leverantörer som har anläggningsbesked, men sedan börjar köpa in biodrivmedel från andra leverantörer. Anmälan ska göras till tillsynsmyndigheten.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

5 §

Paragrafen är ny. Ett anläggningsbesked gäller tills vidare men ska kunna återkallas om förutsättningarna för beskedet inte längre uppfylls. Ändringar kan ha gjorts i kontrollsystemet eller i den rapporteringsskyldiges verksamhet som innebär att den rapporteringsskyldige inte längre är berättigad till ett anläggningsbesked. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

10.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

7 kap.

3 d §

I *tredje stycket* uppställs, utöver det krav på ett hållbarhetsbesked som redan i dag gäller för avdragsrätt, också ett krav på att bränslet omfattas av ett anläggningsbesked. Anläggningsbeskedens omfattning och innehåll behandlas i avsnitt 6. En skattskyldig som inte har ett sådant besked medges inte avdrag och får alltså inte del av skattebefrielsen för de aktuella biobränslena. Detta gäller oavsett om den skattskyldige deklarerar motorbränsle som inte utgör livmedelsbaserade biodrivmedel enligt definitionen i 1 kap. 2 § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen. Den skattskyldiges anläggningsbesked ska i sådant fall ändå säkerställa att denne har ett kontrollsystem för att skilja ut sådana livsmedelsbaserade biodrivmedel eller för att säkerställa att livsmedelsbaserade biodrivmedel överhuvudtaget inte hanteras.

Anläggningsbeskedet kommer att avse de bränslemängder som den skattskyldige begär avdrag för men kommer inte att identifiera vare sig specifika bränslemängder eller partier av vissa bränslen. För att omfattas av bestämmelserna om skatteavdrag är det tillräckligt att den skattskyldige har ett anläggningsbesked och någon vidare koppling till de bränslemängder som redovisas i deklarationen behövs inte. Anläggningsbeske-

det ska gälla tills vidare, dvs. tills det särskilt återkallas genom beslut av Energimyndigheten. Detta framgår av 3 a kap. 5§ hållbarhetslagen.

Någon materiell prövning av att kontrollsystemet i alla led av produktionskedjan faktiskt följs görs inte inom ramen för skattelagstiftningen. Den uppgiften ingår i Energimyndighetens tillsyn av de rapporterings-skyldiga enligt hållbarhetslagen och påverkar inte rätten till avdrag.

Hänvisningen till hållbarhetslagen har ändrats och anger endast i vilket kapitel bestämmelserna om hållbarhetsbesked finns.

4 §

I *andra stycket* uppställs, utöver det krav på ett hållbarhetsbesked som redan i dag gäller för avdragsrätt, också ett krav på att bränslet omfattas av ett anläggningsbesked. Se i övrigt kommentaren till 3 d §.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2016. Äldre bestämmelser ska fortfarande gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Detta innebär att villkoren om anläggningsbesked inte tillämpas när skattskyldigheten inträder före detta datum.

10.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:000) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

7 kap.

3 a §

I *tredje stycket* uppställs, utöver det krav på ett hållbarhetsbesked som redan i dag gäller för avdragsrätt, också ett krav på att bränslet omfattas av ett anläggningsbesked. Anläggningsbeskedens omfattning och innehåll behandlas i avsnitt 5. En skattskyldig som inte har ett sådant besked medges inte avdrag och får alltså inte del av skattebefrielsen för de aktuella biobränslena. Detta gäller oavsett om den skattskyldige deklarerar motorbränsle som inte utgör livsmedelsbaserade biodrivmedel enligt definitionen i 1 kap. 2 § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen. Den skattskyldiges anläggningsbesked ska i sådant fall ändå säkerställa att denne har ett kontrollsystem för att skilja ut sådana livsmedelsbaserade biodrivmedel eller för att säkerställa att livsmedelsbaserade biodrivmedel överhuvudtaget inte hanteras.

Anläggningsbeskedet kommer att avse de bränslemängder som den skattskyldige begär avdrag för men kommer inte att identifiera vare sig specifika bränslemängder eller partier av vissa bränslen. För att omfattas av bestämmelserna om skatteavdrag är det tillräckligt att den skattskyldige har ett anläggningsbesked och någon vidare koppling till de bränslemängder som redovisas i deklARATIONEN behövs inte. Anläggningsbeskedet ska gälla tills vidare, dvs. tills det särskilt återkallas genom beslut av Energimyndigheten. Detta framgår av 3 a kap. 5§ hållbarhetslagen.

Någon materiell prövning av att kontrollsystemet i alla led av produktionskedjan faktiskt följs görs inte inom ramen för skattelagstiftningen.

Den uppgiften ingår i Energimyndighetens tillsyn av de rapporterings-skyldiga enligt hållbarhetslagen och påverkar inte rätten till avdrag.

Hänvisningen till hållbarhetslagen har ändrats och anger endast i vilket kapitel bestämmelserna om hållbarhetsbesked finns.

Förslaget förändrar det förslag till lag om ändring i lagen om skatt på energi som har föreslagits i budgetpropositionen för 2016 med ikraftträdande den 1 januari 2016. Av övergångsbestämmelserna i det förslaget följer att villkoren om anläggningsbesked inte tillämpas när skattskyldigheten inträder före detta datum.

3 c §

Se kommentaren till 3 a §.

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

dels att 1 kap. 1 och 2 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas ett nytt kapitel, 3 a kap., och närmast efter 3 kap. 3 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

Genom denna lag genomförs vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG.

Lagen innehåller bestämmelser om kriterier som biodrivmedel och flytande biobränslen måste uppfylla för att energi från dessa energislag ska få beaktas för det syfte som anges i 3 § första stycket (hållbarhetskriterier).

Lagen innehåller bestämmelser om kriterier som biodrivmedel och flytande biobränslen ska uppfylla för att anses vara hållbara (hållbarhetskriterier) och om hållbarhetsbesked som ska visa detta. Lagen innehåller även bestämmelser om anläggningsbesked för biodrivmedel.

2 §

I lagen används följande beteckningar med den betydelse som här anges:

I denna lag betyder

biomassa: den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk, skogsbruk och därmed förknippad industri inklusive fiske och vattenbruk, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall,

biodrivmedel: vätskeformiga eller gasformiga bränslen som framställs av biomassa och som används för transportändamål,

livsmedelsbaserade biodrivmedel: biodrivmedel som framställs från spannmål eller andra stärkelserika grödor, samt socker- eller oljegrödor,

flytande biobränslen: vätskeformiga bränslen för andra energiändamål än transportändamål, som framställs av biomassa,

avfall: ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med,

restprodukter: material som kvarstår efter en slutförd process, vars huvudsyfte inte är att producera detta material och där processen inte avsiktligt ändrats för att producera materialet,

produktionskedja: den produktionsprocess som börjar med odling av biomassan, inbegripet framställning av gödsel för odlingen, och som pågår fram till och med användningen av biodrivmedlet eller det flytande biobränslet.

Om biodrivmedlet eller det flytande biobränslet framställs av avfall eller av andra restprodukter än sådana från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk avses bara den del av produktionsprocessen som börjar med omhändertagandet av avfallet eller restprodukterna.

3 a kap. Anläggningsbesked

1 §

Om den som är rapporteringsskyldig för biodrivmedel enligt 3 kap. 1 § a begär det och det finns ett kontrollsystem som visar att de krav som anges i 2 § är uppfyllda, ska tillsynsmyndigheten i ett särskilt beslut ange att kontrollsystemet uppfyller kraven (anläggningsbesked).

2 §

Kontrollsystemet som avses i 1 § ska visa att de biodrivmedel som den rapporteringsskyldige avser att begära avdrag för enligt 7 kap. 3 a, 3 c, 3 d eller 4 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi

1. inte är livsmedelsbaserade, eller

2. är livsmedelsbaserade men har producerats i anläggningar som tagits i drift före den 31 december 2013 och inte är fullständigt avskrivna.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om det kontrollsystem och de kriterier som avses i 2 §.

4 §

Den som har fått ett anläggningsbesked ska utan dröjsmål anmäla sådana ändringar till tillsynsmyndigheten som har betydelse för rätten till beskedet.

5 §

Ett anläggningsbesked gäller tills vidare. Tillsynsmyndigheten ska återkalla ett anläggningsbesked om förutsättningarna för beskedet inte längre är uppfyllda. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 3 a, 3 c, 3 d och 4 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagrådsremiss av Förslagen lydelse den 25 juni 2015

7 kap.

3 a §

För andra bränslen än de som anges i 2 kap. 1 § första stycket 1, 2 eller 3 får en skattskyldig som har förbrukat eller sålt bränslet som motorbränsle, göra avdrag för

1. energiskatt med 44 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av motorbränslet som framställts av biomassa och som utgör fettsyrametylester (Fame) enligt KN-nr 3824 90 99,

2. energiskatt med 78 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av ett motorbränsle för gnisttända motorer enligt KN-nr 3824 90 99 som framställts av biomassa och som utgör etanol, och

3. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av motorbränslet som utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 eller 2 och som framställts av biomassa

Första stycket gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Första stycket gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.

Första stycket gäller dock inte för biogas.

3 c §

För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 och som den skattskyldige förbrukat eller sålt som motorbränsle får den skattskyldige, på den andel av motorbränslet som utgörs av en eller flera beståndsdelar som framställts av biomassa, göra avdrag för

1. energiskatt med 79 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelens utgörs av etanol, och

2. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelens utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 och som framställts av biomassa.

Om ett bränsle som framställts av biomassa utgör ett bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1 eller 2, får i stället avdrag göras för energi-

skatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent för den andel av motorbränslet som bränslet utgör.

Första och andra styckena gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Första och andra styckena gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.

Om beståndsdelens utgörs av etanol medges skattebefrielse enligt denna paragraf endast om den skattskyldige har framställt eller anskaffat denna etanol eller motsvarande mängd etanol, vilken vid import eller framställning inom EU har hänförts till KN-nr 2207 10 00 (odenaturerad etanol).

3 d §

För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 och som den skattskyldige förbrukat eller sålt som motorbränsle får den skattskyldige, på den andel av motorbränslet som utgörs av en eller flera beståndsdelar som framställts av biomassa, göra avdrag för

1. energiskatt med 8 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelens utgörs av fettsyrametylester (Fame) enligt KN-nr 3824 90 99, och

2. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelens utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 och som framställts av biomassa.

Om ett bränsle som framställts av biomassa utgör ett bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3, får i stället avdrag göras för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent för den andel av motorbränslet som bränslet utgör.

Första och andra styckena gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Första och andra styckena gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.

4 §³

En skattskyldig får göra avdrag för skatt på biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning.

³ Senaste lydelse 2011:1197.

I fråga om biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle för transportändamål gäller första stycket endast om bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

I fråga om biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle för transportändamål gäller första stycket endast om bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen *och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.*

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016. Villkoren om anläggningsbesked i 7 kap. 3 a § tredje stycket, 3 c § tredje stycket, 3 d § tredje stycket och 4 § andra stycket tillämpas inte när skattskyldigheten inträder före detta datum.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Miljö- och energidepartementets promemoria Anläggningsbesked för biodrivmedel har skickats till 18 remissinstanser. Av dessa har 16 yttrat sig. De är Kammarrätten i Stockholm, Förvaltningsrätten i Falun, Domstolsverket, Kommerskollegium, Statens jordbruksverk, Konkurrensverket, Statens energimyndighet, Naturvårdsverket, Tullverket, Skatteverket, Transportstyrelsen, Sveriges Kommuner och Landsting (SKL), Lantbrukarnas riksförbund (LRF), Svenska bioenergiföreningen (Svebio), Svenska petroleum och biodrivmedelsinstitutet (SPBI) och Energigas Sverige.

Regelrådet och Svenskt Näringsliv har avstått från att yttra sig.

Yttrande har också kommit in från 2030-sekretariatet, Avfall Sverige, Bil Sweden, Biogas Syd, Biogas Öst, Cleantech Östergötland, Energifabriken, Lantmännen, Perstorp Bioproducts, Region Skåne, Svensk Etanol Kemi AB (Sekab), Swedish Biogas International och Tekniska Verken i Linköping.